

Tervisekeskus Elvasse. Kellele ja milleks?

23. mai 2016 10:34 Tartu Postimees

Peeter Laasik, SA Elva Haigla nõukogu esimees

Elvas tekitab pingeid volikogu luba laiendada kaubanduskeskust pargi arvelt. Selle varju on jäänud männilinna tervisekeskuse rajamise kava, mis sai volikogus pea üksmeelse toetuse. Mida on loodavast tervisekeskusest võita Elval ja kogu Lääne-Tartumaal?

Elva linnavolikogu on viimasel ajal teinud küllalt palju olulisi otsuseid. Elva saab oma sauna, oleme andnud heakskiidu kultuurikeskuse rekonstrueerimisele, oleme algatanud haldusreformi asjus läbirääkimised naabervaldadega. Kõik need otsused on tulnud koalitsiooni ja opositsiooni tõsistes läbirääkimistes.

Tuleb nentida, et hääletamistel on sageli selge joon olnud koalitsiooni ja opositsiooni vahel. Isegi siis, kui on näha, et mõnedki opositsioonipoliitikud on soovinud koalitsiooni eelnõu poolt hääletada.

Eks sedagi või nimetada poliitikaks.

Elva volikogus otsustati anda Elva haiglale tasuta hoonestusõigus 30 aastaks koos kohustusega väljaehitada esmatasandi tervisekeskus. Otsust hääletanud 15 volinikust oli poolt 14, üks volinik jäi erapooletuks. Seega – opositsiooni ei olnudki.

Haiglale hoonestusõiguse andmise üksmeel oli erakordne. Esmatasandi tervisekeskuse teemat on mitu korda arutanud linna sotsiaalkomisjon, aga ka eelarvekomisjon. Pooleteise aasta jooksul on olnud palju kohtumisi omavalitsuste esindajatega, aga ka perearstide ja ministeeriumi töötajatega.

Arvamusi on olnud palju ja need on olnud erinevad.

Ministeerium on defineerinud Lääne-Tartumaa potentsiaalse tõmbepiirkonna suurusega 20 000 – 23 000 inimest ja keskusega Elvas. Samas, määrusega ei öelda selgelt, kes ja miks peaksid selle tervisekeskusega ühinema. Seega on vastamata küsimusi palju, mitmed olulised küsimused on antud n-ö kohapeale lahendada, kuid kohapeal on arvamused väga erinevad.

Selline olukord on iseloomulik suurele osale Eestist. Ilmselt võib öelda, et seegi on osa demokraatlikust otsustusprotsessist ja millel on oma head ja vead.

Elvas oli volinike otsus ilmselt siiski selgelt läbi tunnetatud küsimus, teemat oli üksipulgi eri vaatenurkadest kaalutud ja eelkõige vaadati selle otsusega tulevikku. Kuidas teistmoodi tõlgendada nii selget toetust.

Miks siis ikkagi tuli selline poolehoid? Asja tuleb vaadata eeskätt patsiendi silme läbi. On ju täiesti selge, et tervishoiutöötajaid jääb pikas perspektiivis vähemaks.

Seega on oluline nende maksimaalne koormamine just erialase tööga. Üksikus perearstipraksises ei ole näiteks füsioterapeudile või ämmaemandale võimalik pakkuda täiskohta, vaid ainult 0,2–0,4 kohta.

Samas – tervisekeskuses, kus töötavad koos näiteks viis kuni kaheksa perearsti, on võimalik pakkuda neile kahele spetsialistile täiskohta. Ja on selge, et täiskohaga tööle on inimest lihtsam leida, tema kvalifikatsioon säilib paremini ja patsientidele on tagatud kvaliteetne arstiabi.

Mitte vähem tähtis ei ole siinjuures ka arstide omavaheline suhtlemine, kollegiaalne kogemus, arutelud ja ka puhtpraktiline asendusvõimaluste lihtsustumine.

Kokkuvõttes – nii säilitame patsientidele kodu lähedal lihtsamate tervishoiuteenuste kättesaadavuse ja ta ei pea iga asja pärast keskusesse sõitma.

Suuremates tervisekeskustes on võimalik ja vajalik ka eriarstide vastuvõtt põhierialadel. Samuti on mõistlik, et seal leiduvad lihtsamad diagnostikavõimalused.

Selle kõigega aga võidab kindlasti patsient, kes saab sagedasemad ja lihtsamad tervishoiuteenused kohapeal kätte. Ehk lihtsustatult öeldes: sissekasvanud küünt ei pea eemaldama professor.

Ma usun, et enamik linnavolinikke nägi seda teemat just selliselt, patsiendi silmade läbi.

Kindlasti mängib siin ka oma rolli asjaolu, et suurem osa tervisekeskuse investeeringust tuleb Euroopa Liidust.

Üksmeelsele otsusele aitas kaasa ka haldusreform, mis on pannud volinikud laiemalt mõtlema. Ainult Elva linna elanikele ei ole ju mõtet sellist tervisekeskust luua, see on selge. On olemas minimaalse suurusega tõmbepiirkonnad, kus tasub teha hästi funktsioneerivat, tegusat ja patsientide vajadustele vastavat tervisekeskust.

Seega oli volikogu otsus suunatud tulevikku ja arvestatud on eelkõige piirkonna elanike vajadusi. Siinkohal tahan rõhutada, et seda teemat on tõesti inimestega väga põhjalikult arutatud ja selline otsus ei tulnud emotsioonida pealt.

Võib küsida, mis saab edaspidi perearstide üksikpraksisest. Kindlasti on palju tublisid üksikpraksiseid, mis saavad ka tulevikus hästi hakkama. Meilt on valmisolek pakkuda neile toetavaid teenuseid ja tekitada omamoodi võrgustumine.

Eelkõige on vaja rohkem suhelda, kuulata erinevaid argumente ja püüda leida kokkupuutekohti.